ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 14ης Σεπτεμβρίου 1999 *

Στην υπόθεση C-401/98,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Κοντού-Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τις Νανά Δαφνίου και Δήμητρα Τσαγγαράκη, εισηγήτριες στην ειδική νομική υπηρεσία — Τμήμα Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου στο Υπουργείο Εξωτερικών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ελλάδας, 117, Val Sainte-Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1994, περί της προστασίας των αγοραστών

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ως προς ορισμένες πλευρές των συμβάσεων που αφορούν την απόκτηση δικαιώματος χρήσης ακινήτων υπό καθεστώς χρονομεριστικής μίσθωσης (ΕΕ L 280, σ. 83), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann, C. Gulmann (εισηγητή), D. A. O. Edward και L. Sevón, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Saggio

γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 17ης Ιουνίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Νοεμβρίου 1998, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές,

κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1994, περί της προστασίας των αγοραστών ως προς ορισμένες πλευρές των συμβάσεων που αφορούν την απόκτηση δικαιώματος χρήσης ακινήτων υπό καθεστώς χρονομεριστικής μίσθωσης (ΕΕ L 280, σ. 83, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2 Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την οδηγία αυτή το αργότερο τριάντα μήνες μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3 Δεδομένου ότι η οδηγία δημοσιεύθηκε στις 29 Οκτωβρίου 1994, τα κράτη μέλη έπρεπε να θεσπίσουν τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της στα εθνικά δίκαια πριν από τις 30 Απριλίου 1997.

4 Επειδή η Επιτροπή δεν έλαβε καμία ανακοίνωση από την Ελληνική Κυβέρνηση σχετικά με τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στην ελληνική έννομη τάξη και επειδή δεν διέθετε άλλες πληροφορίες που να της επιτρέπουν να συμπεράνει ότι η Ελληνική Δημοκρατία είχε εκπληρώσει την υποχρέωσή της, απέστειλε στην Ελληνική Κυβέρνηση στις 9 Σεπτεμβρίου 1997, σύμφωνα με την προβλεπομένη από το άρθρο 169 της Συνθήκης διαδικασία, έγγραφο οχλήσεως, με το οποίο την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.

5 Η Ελληνική Κυβέρνηση απάντησε, με έγγραφο της 11ης Νοεμβρίου 1997, ότι το σχέδιο μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο είχε καταρτισθεί υπό μορφή υπουργικής αποφάσεως και είχε σταλεί για διαβούλευση στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού.

6 Στις 16 Ιανουαρίου 1998 η Επιτροπή, επειδή οι ελληνικές αρχές δεν της είχαν ακόμη κοινοποιήσει την εν λόγω απόφαση, απηύθυνε στην Ελληνική Δημοκρατία αιτιολογημένη γνώμη με την οποία την κάλεσε να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς τις απορρέουσες από την οδηγία αυτή υποχρεώσεις της εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της αιτιολογημένης αυτής γνώμης.

7 Επειδή δεν της κοινοποιήθηκε κανένα στοιχείο για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

8 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Ελληνική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι τα μέτρα που ήταν αναγκαία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν ελήφθησαν εμπροθέσμως. Ισχυρίζεται πάντως ότι το Υπουργείο Αναπτύξεως έχει ήδη καταρτίσει σχέδιο προεδρικού διατάγματος, το οποίο αναμένεται να λάβει σύντομα όλες τις αναγκαίες υπογραφές και να προωθηθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας για σχετική επεξεργασία, και ότι καταβάλλει προσπάθειες για την ταχύτερη δυνατή ολοκλήρωση της διαδικασίας εναρμονίσεως της νομοθεσίας της προς την οδηγία.

9 Συναφώς επισημαίνεται, όπως υπενθύμισε η Επιτροπή, ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής του έννομης τάξεως προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που επιβάλλει μια οδηγία (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 1998, C-214/96, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 1998, σ. I-7661, σκέψη 18).

10 Εφόσον η μεταφορά της οδηγίας δεν πραγματοποιήθηκε εντός της προθεσμίας που έτασσε η οδηγία, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

11 Πρέπει ως εκ τούτου να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

12 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ελληνικής Δημοκρατίας στα έξοδα αυτά και η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1994, περί της προστασίας των αγοραστών ως προς ορισμένες πλευρές των συμβάσεων που αφορούν την απόκτηση δικαιώματος χρήσης ακινήτων υπό καθεστώς χρονομεριστικής μίσθωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.**

2) **Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Puissochet Jann Gulmann

Edward Sevón

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Σεπτεμβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

J.-P. Puissochet